

3521 Cnefte Beh. af Forsl. i. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1876 til 31. Marts 1877. 3522

Krigsministeren (Saffner): Seg er vant til at høre dristige Paastande af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg); men jeg tror rigtignok, at Beviserne for disse Paastandes Rigtighed mangle. Det ærede Medlem paastod nu idag, at Forslaget om Anskaffelsen af nyt Feltstyks havde faaet sin Behandling først i Landstthinget og ikke i Folkethinget. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kaldte den Behandling, som her havde fundet Sted, en Behandling. Jeg tror, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en Ukorrekthed ved at sige, at Forslaget var indbragt i Finantsudvalget to Timer, før dets Behandling skulde finde Sted, og saaledes havde man ikke haft Tid til at tage det under Overvejelse. Jeg har indrømmet, at jeg har været i det uheldige Tilfælde at komme sent med Forslaget; men saa sent tror jeg ikke, at jeg har indbragt det for Finantsudvalget. Men dernæst komme vi til selve Behandlingen i Folkethinget. Har en Behandling af noget Spørgsmaal været gennemgaaende og udtømmende; saa tror jeg rigtignok, at dette kan siges om Bevillingen til Feltstyks. Naar det ærede Medlem vil se hen til Behandlingen i Landstthinget, først til den Tid, der var levnet Landstthinget til at behandle Finantsloven i dens Helhed, og saa til den Behandling, dette Spørgsmaal særlig har været undergivet i Landstthinget, og dernæst vil lægge Mærke til den Dplysning, jeg har givet iaften, at jeg ikke har meddelt Landstthinget nogenjomhelst Dplysning angaaende dette Styks, hvortil jeg desuden vilde have været ude af Stand, da alle Dplysninger laa i Finantsudvalget — jeg indrømmer, at jeg kunde have forlangt dem og overfendt dem til Landstthinget, men der var ikke Tid dertil — saa kan man neppes sige, at Spørgsmaalet der har faaet enten en mere udtømmende eller i Ordets sande Forstand en 1ste Behandling i Modsetning til den Behandling, det fik her i Folkethinget.

Jagerslev: Seg maa meget beklage at være mellem de Medlemmer, som tidligere have været saa uheldige at misforstaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Seg tror, det er noget undskyldeligt; thi det ærede Medlems Distinktioner ere saa overordentlig fine, at man skal høre meget godt efter, og man skal egentlig have det ærede Medlem til selv at fortælle dem for at kunne forstaa dem rigtig. Nu siger det ærede Medlem, at han ikke har sagt, at Forslaget ikke har foreligget først i Folkethinget, men at han har sagt,

at det egentlig ikke er behandlet først i Folkethinget. Det ærede Medlem erkjender ikke denne Behandling for en reel Behandling; det er en ren formel Behandling. Det kan jo være et meget net Raisonnement; men der er den høist mærkelige Ting, som ikke maa glemmes, at det ærede Medlem selv har sluttet sig til denne formelle — ikke reelle Behandling — og at denne Behandling var tilstrækkelig til at overbevise ham om, han burde stemme for Forslaget, og han har stemt derfor, se det er Pointet. Naagtet det erkjendes, at Forslaget kun har været forelagt, men ikke behandlet, har det ærede Medlem dog været i Stand til at sætte sig saa godt ind deri, at han ikke blot er den, som mest levende og bedst i Folkethinget har talt derfor, men ogsaa har endt med at give det sin Stemme. Jeg huster nok, at han bebudede, at han vilde gjøre en Svingning af politiske Grunde, naar Forslaget forlod Landstthinget; men det staar fast, at det ærede Medlem har skaffet sig en selvstændig Overbevisning om Forslaget, har talt derfor og stemt derfor og anbefalet Andre at stemme derfor (Stærk Indsigelse fra flere Sider). Jeg beder om Forladelse, saa holder jeg mig ikke til de Andre, men holder mig til det ærede Medlem. Sagen er den, at Behandlingen har været tilstrækkelig til at overbevise det ærede Medlem, om man saa kalder den formel eller reel, har Mindre at betyde.

Holstein-Ledreborg: Seg skal tillade mig at bemærke, at det, hvorpaa det her kommer an, selvfølgelig ikke er saadan et Slags juridisk Perlestikker, som det nu vilde være at tale om, hvorvidt det først er behandlet i Landstthinget eller først i Folkethinget, derom kunne vi jo sfiendes til Dommedag. Det kunde ikke falde mig ind at negte, at denne Sag har været først behandlet her; thi jeg har jo selv to til tre Gange haft Ordet under denne Behandling og spildt Thingets Tid i meget høi Grad. Det, jeg har hævdet og hævder, er, at Grundlovens Bestemmelse om, at Finantsloven skal forelægges først i Folkethinget, medfører en Behandling af Finantsloven, der er lige stik imod, hvad der her har fundet Sted, hvor Finantslovsforslaget for dette Forslags Bedkommende har gennemgaaet alle tre Stadier i Landstthinget, medens det her kun har gennemgaaet een Behandling, saa kort, at den næsten kan stilles lige med ingen. Naar man ser paa, hvad der ligger i Grundlovens Aand og Mening; saa er det uimodsigeligt, at dette er Stik imod Grundlovens Mening. Og netop, fordi det ikke saaledes skal